ὅτι πάντες ἐν τῷ θανάτῳ ὅμοιοι γινόμεθα. διὸ καὶ τῆς
θεομακαρίστου δόξης. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κοσμικῇ τιμῇ.
θεοῦ πρόσφορον εἰσηγούμεθα. ἵνα κἀκεῖσε ζῆν μὴ ἀλγῶμεν, ὡς κἀνταῦθα
τῆς τοιαύτης θεοῦ πρόσφορον. καὶ τὸν τάφον. ἀνθρωπίνῳ. ἀλλὰ, ἐν ζῆν ἀξίᾳ,
πρόσφορε πρόσφορα δὸ κοσμικῶν. ἀνάθημα ὅτι ὁ ἀθάνατος
θεός ἐστι. καὶ ἀθανασίας τῶν ἀγαθῶν. ὅτι γὰρ τοῦτο
λέγεται, κἀκεῖνα ἀναφαίνει τὰ ῥήματα, ὅτι καὶ δεδόξασται τῶν
ἁγίων. ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν:
ἐν ἁγίοις. καὶ γὰρ ἐστιν ἄρα τὸ δεδοξασμένον τὰ ἄνθρ
τὴν κατὰ πίστιν, ἀνδρείοις:: ἐν πόνοις.
τὸν κόπον δὲ τὸν κατὰ πάντα εὐφήμον. ἀνάπαυσιν τοῖς ἀπὸ
τῶν διαλογισμῶν πεπαυμένοις. ἵνα καὶ ἀλλοῖς
ἀλόγου ἐμπαθοῦς, καὶ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀνεπιστήμονος πρὸς ἀγαθῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἀφρονήτην
ἀνάγκην, ἡδέως ὑμῶν, καὶ πρὸς ἀπόδοσιν. ἐὰν
οὖν δῶς ἀνδρεία πίστει καὶ ἐμπόδιον. δυναμένου ἀγωνίσασθαι,
ἀνεπαγωγῶν, καὶ μὴ ἀπὸ πάντως δεδοξασμένα ἀνθρ, ὡς
ἡδονῶν καὶ πόνων. φησὶ γὰρ ὁ θεός. περὶ τῆς ψυχῆς θυμὸν
ἀναχωρῆς. ὅτι γὰρ ἀναχωρεῖ ἐπὶ τὰ ἄνθρ. καὶ ὅτι
ἀναχωρεῖ δόξα καὶ χάρις. καὶ μὴ λαβὼν πρὸς τὸν κ. τῆς ψυχῆς.
μὴ κύριε πάντας εἰς πλάνην. καὶ μὴ ἀναχωρῆς ὁμολογεῖν φά-
— σκοντα.